

Posudek bakalářské práce

Filip Mařha: *Systém jedné dominantní (hegemonní) strany v Japonsku od roku 1955*

Filip Mařha se ve své práci věnuje stranickému systému Japonska a to specificky důvodům, proč je Liberálnědemokratická strana (LDP) Japonska po více než 60 let dominantní silou na japonské stranické scéně. Pro tento účel využívá politologický koncept (pre)dominantní strany známé od řady autorů z politologické literatury a táže se, jaké faktory přispěly k tomu, že LDP mezi takové strany jednoznačně patřila po velmi dlouhé období pravděpodobně nesrovnatelné s jakoukoliv jinou etablovanou liberální demokracií. Autor pracuje se čtyřmi hypotetickými vysvětleními toho, že se LDP stala dominantní stranou v Japonsku. Po krátkém teoretickém představení stranického a obecně politického systému Japonska se autor zabývá japonským stranickým systémem, volebním systémem a poslední část práce velice podrobně sleduje předpokládané faktory, které potenciálně sílu LDP ovlivňují. Jedná se o faktory dlouhodobého ekonomického růstu, specifčnosti japonského volebního chování, vlivu volebního systému a jeho reformy a nakonec roztříštěnosti opozice. Práce je logicky a přehledně rozčleněna a autor zevrubně zkoumá řadu mechanismů, které od roku 1955 udržovaly LDP v pozici dominantní politické strany Japonska.

Jazyk práce je dostatečně kvalitní, ač lze zřetelně vidět, že si autor někdy doslova libuje ve vzletných prohlášeních, které ale podle mého názoru nemají příliš vliv na celkovou kvalitu práce. V práci nedochází k nějakým zásadnějším gramatickým a stylistickým pochybením a text se tak dobře čte. Svým rozsahem je práce možná až příliš podrobná (jistě na úrovni diplomové práce), ale to opět nesnižuje hodnotu celého textu. Délka práce není samoúčelná a na práci jde vidět, že si autor dal s textem mnoho práce. Druhým výrazným kladem práce je množství zdrojů, které autor pro naplnění cílů práce shromáždil, a kterou také soustavně využívá. Autor odkazuje na řadu zásadních textů věnovaných japonské politice (za všechny jmenujme autory jako Allison, Inoguchi, Christensen, Ikenberry, Pekkanen nebo Reischauer).

Je třeba říct, že se jedná o práci po mnoha stránkách velice kvalitní, která i přesto obsahuje některé nedostatky: 1) práce mohla být teoreticky lépe uchopena. Tím mám na mysli, že mohla reflektovat více současnou debatu ohledně predominantních stran, než se soustředit na starší a známější autory (Sartori, Blondel apod.). 2) Autorovy hypotézy jsou málo konkrétní. K tomu aby mohly být plnoprávními hypotézami, musely by více konkretizovat jednotlivé mechanismy vlivu na dominanci LDP. Autor samozřejmě později u jednotlivých faktorů vlivů

uvádí podrobnou analýzu (v rozsáhlé kapitole čtyři), ale samotné hypotézy, tak jak jsou podány v práci, jsou málo konkrétní.

Výše zmíněné výtky nic nemění na tom, že autor předložil velice dobrou bakalářskou práci, která se navíc věnuje na české poměry málo frekventovanému tématu, které je však stále aktuální, neboť se týká jedné ze zavedených a stabilních demokratických zemí. Práci proto doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 16. 8. 2016

Mgr. Stanislav Myšička, Ph. D.